

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 29 października 2013 roku zapadłym w sprawie (...) o podwyższenie alimentów z powództwa małoletniego J. B. reprezentowanego przez matkę M. B. przeciwko P. K. (1), Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi podwyższył alimenty od pozwanego P. K. (2), zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 28 stycznia 2009 roku w sprawie (...) na rzecz małoletniego J. B. z kwoty po 450 zł do kwoty po 550 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat do rąk matki dziecka M. B., poczynając od dnia 5 marca 2013 roku.

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo, nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi oraz nadał wyrokowi w punkcie 1 podwyższającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności.

Powyzsze rozstrzygnięcie zapadlo w oparciu o nastepujace ustalenia faktyczne:

Strona powodowa ządala podwyzszenia alimentow do kwoty po 550 zł, a w miesiacach wakacyjnych, tj. od czerwca do wrzesnia po 600 zł miesiecznie.

Pozwany uznal powodztwo do kwoty po 500 zł miesiecznie.

W momencie zasadzania alimentow przez Sąd Okręgowy w Łodzi w kwocie po 450 zł miesiecznie małoletni powód miał dwa lata i osiem miesięcy. Obecnie ma siedem lat i uczęszcza do I klasy szkoły podstawowej. Trenuje też karate, za co odpłatność wynosi 70 zł miesięcznie i uczy się tańczyć, co kosztuje 110 zł miesięcznie. Od października 2013 roku pobiera prywatne lekcje języka angielskiego, które kosztują 120 – 150 zł miesięcznie, licząc 30 zł za jedną lekcję. Małoletni spożywa obiady w szkole, które kosztują 80 zł miesięcznie.

Powód mieszka z matką w mieszkaniu matki, którego koszt utrzymania wynosi około 623 zł miesięcznie, w tym czynsz 520 zł. Matka powoda spłaca kredyt hipoteczny po około 400 zł miesięcznie i pożyczkę na remont mieszkania po 1.100 zł miesięcznie.

M. B. pracuje w (...) w Ł. jako (...) i zarabia netto około 2.200 zł miesięcznie. Raz na kwartał otrzymuje premię w wysokości około 600 zł, a raz w roku tzw. trzynastą pensję w wysokości 1.800 zł. W 2009 roku matka powoda zarabiała 2.300 zł miesięcznie.

Małoletni pozostaje pod opieką chirurga, ortodonta i alergologa. Przyjmuje leki przeciwalergiczne, które kosztują 100 -150 zł miesięcznie. Matka małoletniego powoda pozostaje pod opieką okulisty. Nosi szkła kontaktowe, na które wydaje 50 zł tygodniowo.

W utrzymaniu syna pomagają M. B. rodzice, którzy ponoszą opłaty za mieszkanie oraz odprowadzają i zabierają wnuka ze szkoły, a także siostra, która kupiła małoletniemu kurtkę i buty na zimę.

W ostatnie wakacje małoletni był nad morzem i w górach, a wyjazdy te kosztowały odpowiednio 900 zł i 1.088 zł. Matka małoletniego jest właścicielką samochodu osobowego marki R. (...), ubezpieczenie którego wynosi 1.000 zł rocznie, a wydatki na paliwo 300 zł miesięcznie.

Matka małoletniego oceniła koszt utrzymania syna na 1.800 zł miesięcznie.

Pozwany mieszka z partnerką w jej mieszkaniu, ponosząc wspólnie opłaty z tytułu kosztów utrzymania mieszkania i dokonując wspólnie z partnerką zakupów, łącznie przeznaczając na ten cel 300 zł miesięcznie. Partnerka pozwanego pracuje i zarabia 2.500 zł miesięcznie. Pozwany posiada samochód marki C. z 2007 roku zakupiony na kredyt. Na benzynę wydaje 300 zł miesięcznie, a na ubezpieczenie samochodu 400 zł rocznie.

P. K. (2) cierpi na dwubiegunową chorobę afektywną, na którą leczy się d 2005 roku i przyjmuje leki, które kosztują 30 zł miesięcznie. Pozwany pracuje w ZUS jako inspektor i zarabia 1.700 zł miesięcznie. Raz na kwartał otrzymuje premię uznaniową w wysokości około 700 zł. Spłaca kredyty po 300 zł i po 550 zł miesięcznie. Jeden z kredytów ma charakter konsolidacyjny i jest efektem zadłużenia się pozwanego w czasie rzutu choroby na kwotę 30.000 zł, którą zobowiązany przeznaczył głównie na hazard i alkohol.

W 2009 roku pozwany zarabiał 1.667 zł miesięcznie i leczył się już wówczas psychiatrycznie.

Pozwany nie utrzymuje kontaktów z synem i nie partycypuje dodatkowo w kosztach jego utrzymania ponad kwotę zasądzonych alimentów, które są egzekwowane przez komornika.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd Rejonowy zważył, że podstawę prawną dochłodzonego roszczenia stanowi przepis art.138 krio, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Zakres zaś świadczeń alimentacyjnych wyznacza przepis art.135 krio, który uzależnia wysokość świadczenia alimentacyjnego z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej strony od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

W ocenie Sądu Rejonowego z uwagi na to, że minęły cztery lata od zasądzenia alimentów w kwocie 450 zł miesięcznie wzrosły znacznie usprawiedliwione potrzeby powoda. Jednakże możliwość ich zaspokojenia jest limitowana możliwościami zarobkowymi i majątkowymi pozwanego.

Zarobki pozwanego pozostają na poziomie jak w 2009 roku. Pozwany cierpi na chorobę psychiczną, z powodu której leczył się już w 2009 roku. Spłaca zadłużenia, które nie mogą mieć wpływu na obowiązek alimentacyjny wobec syna, gdyż obowiązek ten wyprzedza tamte zadłużenia. Nie ma innych osób na utrzymaniu, poza powodem i pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym z partnerką. W związku z tym istnieje podstawa do oceny sytuacji pozwanego jako lepszej od tej, którą ma obecnie małoletni powód. Zarobki matki powoda nieco zmalały w stosunku do 2009 roku. Ponadto korzysta ona z pomocy rodziców i siostry oraz dokłada osobistych starań do wychowania syna i zaspokojenia jego potrzeb, czego nie czyni pozwany.

Sąd Rejonowy uznając kwotę 1.800 zł miesięcznie, wskazaną przez matkę powoda na utrzymanie syna za wygórowaną, przyjął jednocześnie, że wobec powyższych rozważań należy podwyższyć alimenty od pozwanego na rzecz syna do kwoty po 550 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu, albowiem już w tej dacie istniały zwiększone potrzeby małoletniego powoda.

W pozostałej części Sąd I instancji oddalił powództwo jako zbyt wygórowane i nieadekwatne do sytuacji materialnej pozwanego.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi z uwagi na jego ogólną sytuację materialną – rodzinną.

Natomiast na podstawie art.333 § 1 kpc Sąd Rejonowy nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 29 października 2013 roku złożył pozwany P. K. (2), który nie wskazując na konkretne zarzuty, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie zasądzonych alimentów do kwoty 500 zł miesięcznie, poczynając od stycznia 2014 roku.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda w odpowiedzi na apelację pozwanego wniosła o oddalenie apelacji jako bezzasadnej.

Na rozprawie apelacyjnej przed Sądem Okręgowym w Łodzi w dniu 8 maja 2014 roku strony zawarły ugodę, na mocy której pozwany P. K. (2) zobowiązał się do łożenia tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego J. B. kwoty po 600 zł miesięcznie w miejsce kwoty po 450 zł miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł.z dnia 28 stycznia 2009 roku w sprawie o sygnaturze (...), płatnej do rąk matki dziecka M. B. do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami od uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 maja 2014 roku, przy czym pozwany nie będzie dochodził zwrotu kwot wpłaconych tytułem podwyższonych alimentów wyrokiem z dnia 29 października 2013 roku sygn. akt (...)za okres od 5 marca 2013 roku do 30 kwietnia 2014 roku.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda M. B. oświadczyła, że w przypadku terminowego płacenia alimentów wycofa egzekucje komorniczą oraz, że niniejsza ugoda wyczerpuje żądania pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Strony zawarły ugodę na rozprawie apelacyjnej w przedmiocie podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego powoda do kwoty 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 maja 2014 roku.

W związku z tym przed Sądem II instancji zaistniały okoliczności, powstałe dopiero w czasie trwania postępowania odwoławczego, czyli po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, na skutek których wydanie wyroku odnośnie wysokości alimentów po 1 maja 2014 roku stało się zbędne (art.355 § 1 kpc).

Taką okolicznością czyniącą zbędnym wydanie wyroku jest między innymi zawarcie ugody przez strony, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Zawarcie ugody skutkuje umorzeniem postępowania w sprawie. Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 3 kpc uchylił zaskarżony wyrok za okres od dnia 1 maja 2014 roku i umorzył postępowanie wskutek zawarcia przez strony ugody.

W pozostałej części Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego na podstawie art.385 kpc za okres płatności alimentów do dnia 1 maja 2014 roku, uznając apelację w tej części za niezasadną.

Skarżący nie wskazał na żadne konkretne zarzuty, które skutkowałyby zmianą zaskarżonego wyroku w tej części. Argumenty pozwanego dotyczące jego stanu zdrowia oraz zadłużenia były przedmiotem rozważań Sądu Rejonowego i istniały już w chwili orzekania po raz pierwszy o alimentach na rzecz powoda.

W szczególności nie może spowodować uwzględnienia apelacji pozwanego argument dotyczący egzekucji alimentów na rzecz powoda przez komornika i związanych z tym kosztów komorniczych. Kwestia ta była również przedmiotem rozpoznania przez Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi skargi dłużnika na czynność komornika przy tym Sądzie z dnia 19 listopada 2009 roku w sprawie (...) w przedmiocie ustalenia kosztów niezbędnych do celowego prowadzenia egzekucji, co wynika z postanowienia dołączonego do apelacji pozwanego.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji w oparciu o powołane wyżej przepisy.